

LADIK KATALIN VERSEI

SZENTIVÁNÉJI ALOM

Sápadt arcán véres maszk.
Rovarok lepték el az égboltot.
Kiissza saját tükörcképét a mocsárból.

NEM ÉDES, NEM IS FÁJ AZ ÉBREDÉS

Felsebzett vállán
A létra húsába fúródik
Már nem felhő, nem hegy.
Szaga erősödik.
Felhasított, süvítő ég alatt
Pléhkrisztust oipel.

LÁTOMÁS NYÜGÖZHETTE LE ŐKET

Egymás arcába gázolnak.
Mindkettő vesztes, mindkettő győztes.
Két fehér, szárnyas ember
Vak, villámsújtotta tükörben.

CSONT ELŐTT VIRRADAT

Hideg késsel kettészeli a látóhatárt.
Fakul, vékonyul a seb az égen.
Az átok rég beteljesült:
Az utolsó férfi is meghalt, az asszonyok megöregedtek.
Nincs éjszaka és nincs nappal — örök szürkület van.
Egy didergő madárijesztő virraszt az égen.

ÖKÖRNYÁL

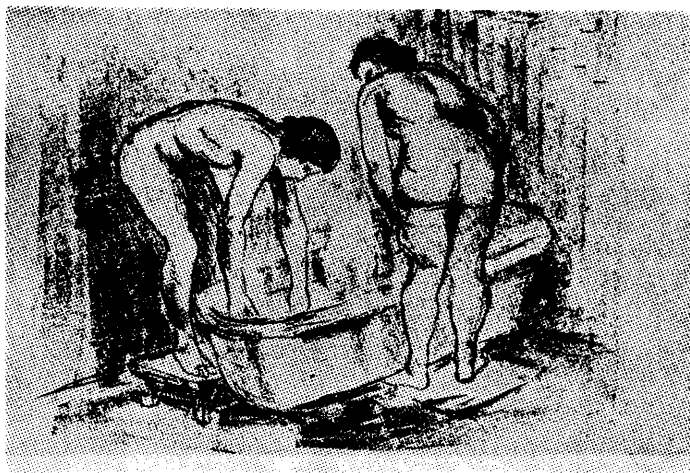
Egy nagy szeg van a holdban,
Az tartja fenn a faágon.
Ejtőernyős hattyú.

CSENDÉLET HALAKKAL

Sziklás parton napoznak
Sebzett szájjal, kocsonyás szemekkel.
Haláltusájukban ütni kezdik egymást.
Széttépett tüdejük gőzölgő tavorózsa
A parton felejtett vödörben.

VIDÁM, HALÁLOS DARAZSAK

A mennyezetről sárga zsinóron
Röhögve csüng a megkésett látogató.
Kabátja nevetőgörcsben röpköd.
Meztelen nyakán a seb
Vidám, halálos darazsak kútja.

Ivan Jakobčić: Fürdőzők, 1937